

22 ΙΟΥΝΙΟΥ 2024

Σάββατον πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς
(Ψυχασάββατον)

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κοιμηθέντων
εὐσεβῶς, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου.

Εὐσεβίου ἱερομάρτ. ἐπισκ. Σαμοσάτων (†380). Ζήνωνος καὶ
Ζηναῖ (κυρίου καὶ δούλου) μαρτύρων (†304).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Ἦχος π̄ δ̄ — Γα ρ

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α A λλη η λϑ

ι α ρ

Στίχ. α'. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε·
κατασκηνώσουσιν ἐν ταῖς ἀυλαῖς σου. (Ψαλμ. ξδ' 5)

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α A λλη η λϑ

ι α ρ

Στίχ. β'. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσονται, καὶ τὸ
σπέρμα αὐτῶν κληρονομήσει τὴν γῆν. (Ψαλμ. κδ' 13)

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α A λλη η λϑ

ι α ρ

Στίχ. γ'. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. (Ψαλμ.
ρδδ' 13)

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α A λλη η λϑ

ι α ρ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος π̣δ̣ — Γα ρ

Ο βα θει σο φι ας φι λαν θρω πως πα αν τα οι κο
νο μων και το συμ φε ρον πα σιν α πο νε μων μο νε Δη
μι ρο γε α να παυσον Κυ ρι ε τας ψυ χας τω ων δε
λω ων σε εν σοι γαρ την ελ πι δα Α νε θεν το το
ποι η τη και πλαστη και Θε ε ω η η μων

Δόξα. Τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ.

Ε ν σοι γαρ την ελ πι δα Α νε θεν το το ποι η
τη και πλαστη και Θε ε ω η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Σ ε και τει χος και λι με να ε χο μεν και προ ε βν
ευ προ σδε κτον προς ον ε τε κες Θε ον Θε ο το ο κε
α νυμ φευτε των πι στων η σω τη ρι α α α α

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Εἶτα ἡ συνήθης στιχολογία, Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου. Ἐν δὲ ταῖς συναπταῖς πάσαις τῆς στιχολογίας καὶ τοῦ κανόνος, μνημονεύονται πάντες οἱ προαπελθόντες πατέρες καὶ ἀδελφοὶ ἡμῶν]

Εἰς τὴν ἀΐστιχολογίαν

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις. Ἦχος π̣^β Δι-θ.

Α^{Δι} θλη τι και εν στα α α σεις ε πι ι τω σκαμμα
τι^ε τυ ραν νι και Αι κι ι ι σεις ε πι ι τς μαρτυ
ρας^ε και ι σταν το χο ροι των α σω μα των βρα βει α
κα τε χον τε ες της νι κης^ε ε ξε στη σαν τυ ραν νς και
βα σι λεις οι σο φοι^ε κα θει λον τον Βε λι αρ ο μο λο
γι α Χριστ^ε ο ε νι σχυ σας αυ τς Κυ ρι ε δο
ξα σοι οι^ε

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. ^Δ

Α θλη τι κον α γω να υ πο μει ναν τε ες οι Α
γι οι^ε και τα βρα βει α της νι κης πα ρα σς ς ς
κο ο μι σα με νοι^ε κα τηρ γη σαν τας ε πι νοι ασ των
πα α ρα νο μων^ε ε δε ξαν το στε φα νς της α αφ θαρ
σι ασ^ε δι αυ των ο Θε ος σω σον τας ψυ χας
η μω ων^ε

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος,
πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς. ^Δ

Tων Ἀγιων σε η μνη η μη Κυρι ε α νε
δει χθηως Πα ρα δεισο ος ο εν Ε δεμ εν αυ τη γαρ α
γαλ λε ται πα σα α η κτι σις και πα ρα σχ η μιν
τη αυ των πα α ρα κλησει ει ρη νην και το με γα ε
λε ο ος

Νεκρώσιμον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Eν ταις σκη ναις των ε κλε κτων και εν χω ρα α των
ζων των ρς προ σε λα βη Ι η σε ευ σε βως
κοι μη θεν τας κα τα τα ξον ως ευ δι αλ λα κτος Θε ος
και εμ πλησοντς α νε σπε ρσ φωτος και της ε πσ ρα
νι ς σε χα ρας α ξι ω σο ον

Θεοτοχίον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Oτην ευ λο γη με νην κα λε σας σου ου Μη τε ρα
ηλ θες ε πι το πα θος ε κου σι α βου λη λαμ ψας εν τω
σταυ ρω α να ζη τη σαι θε λων τον Α δαμ λε γων

τοῖς Ἄγγελοις συγχααρητέμοι ^Δ ὅτι εὐρεθη ἡ
ἀπολομένη δραχμή ^ε ὅπαντα σὺ φῶς οἰκονομή
σας δόξα σοι οἱ ^ε

[Εἶτα τὸν Ἄμωμον, εἰς στάσεις β', καὶ μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς μετὰ τὴν ἀ'
στάσιν· εἰς δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῆς β' τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια. Εἶτα
Συναπτὴ, καὶ μνημονεύει πάλιν. Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν.]

ΝΕΚΡΩΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

Ἦχος π̣ά̣ ρ̣ Κε ρ

Εὐλογητός εἰ Κυριε διδάξον με τα δι
καιώματά σου ^{u q}

Τῶν ἁγίων ὁ χορὸς εὐρεπή γη ἡν τῆς ζω
ῆς καὶ αἰθυραν παρὰ δεισθ ^{u q} εὐρωκα γω τὴν ὀδὸν
διὰ τῆς μετανοιουίας το ἀπολωλὸς προβατον
εγω εἰμι ^{u q} ἀνακαλεσαι με Σωτηρ καὶ σωω
σον με ^{u q}

Εὐλογητός εἰ Κυριε διδάξον με τα δι
καιώματά σου ^{u q}

Οἱ τὸν ἄμωμον τὸ Θεοκρηξάντες καὶ σφαγι

ασθεντες ωσπερ αρνες και προς ζωην την αληθωα
γι οι και αιδιον μετατεθεντες τον εκτε
νωσ μαρτυρες αιτησασθε οφλημα των λυσιν ημιν
δωρησασθε

Ευλογητος ει Κυρι εδιδαξον με τα δι
και ωματασ

Οιτην οδον την στενην βαδισαντες τεθλιμμε
νην παντες οι εν βιω οι τον Σταυρον ως ζυγον α
ραμενοι και εμοι ακολυθησαντες εν πιστει δευτε
απολαυετε αητοιμασα υμιν βραβεια και
στεφητασρα νια

Ευλογητος ει Κυρι εδιδαξον με τα δι
και ωματασ

Εικωνειμι της αρετης σου ει και σιγμα
τα φερωπαισματος οι κτειρησον τον σου πλασμα Δεσπο
τα και καθαρison ση εσπλαγχνια και την ποθει

νην πατριδα παρασχομοι παραδεισο παλιν

ποιων πολιτηην με

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι

και ωματα σο

Οπαλαιμεν εκμηοντων πλασας με και ει κονι

σοθει ατιμησας παραβασει εντολης δε παλιν

μεεπιστρεψασεις γην εξης εληφθην εις το καθο

μοι ωσιν ε παναγαγε το αρχαιον καλος ανα

μορφωωσασθαι

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι

και ωματα σο

Ανα παυσον ο Θεος τας δουλσας και κατα

ταξον αυτας εν παραδεισο ο παχοροι των αγιων

Κυριε και οι δικαιοι εκλαμψουσιν ως φωστη

ρες τας κεκοιμηνας δουλσας ανα παυσον πα

ρορων αυτων παντα τα εγκληματα

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{ν'}₂₂ και Α γι ω Πνευ μα τι ^u₉

Τ ο τρι λαμ πες της μι ας Θε ο τη τος ευ σε βως

υ μνη σω μεν βο ωντες ^u₉ Α γι ος ει ο Πα τηρ ο α ναρ

χος ο συ να ναρχος Υι ος και το θει ον Πνευ μα ^u₉ φω

τι σον η μας πι στει σοι λα τρευ οντας ^u₉ και τσ αι ω

νι 8 πυρος ε ξα αρ πα α σον ^u₉

Κ αι νυ υν και α ει και εις τς αι ω νας των

αι ω νων α μην ^u₉

Χ αι αι ρε σε μνη η Θε ον σαρκι τε κς σα εις παν

των σω τη ρι α ^u₉ δι ης γε νος των αν θρω πων ευ ρα

το την σω τη ρι ι αν ^{ν'}₂₂ δι α σς ευ ροι μεν πα ρα δει

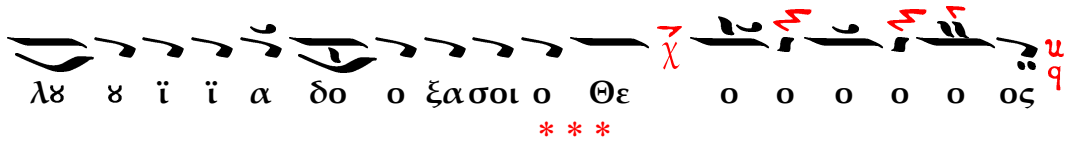
σον ^u₉ Θε ο το ο κε αγνη ευ λο γη με νη ^u₉

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{ν'}₂₂ Α λλη λς

ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^u₉ (δισ)

Τὸ τρίτον

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{ν'}₂₂ Α λλη

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποικομένων κόλλυβα, ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἑξῆς·

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἦ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, [καὶ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ...] ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ἦ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται.

Ἦ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεισιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ἦ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ἦ ἱερεὺς· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Ἦ ἱερεὺς τὴν εὐχήν·

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταργήσας καὶ τὸν διάβολον καταπατήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν

αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια· ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, Κάθισμα.

Ἦχος ᾠδῆς Κε ρ

Α να παυσον Σω τηρ η μων με τα Δι και αι
 ων τς δς λς σς και τς τς κα τα σκη νω σον εν
 ταις αυ λαις σς κα θως γε γραπται πα ρο ρων ως α γα
 θος τα πλη μμε λη μα τα αυ των τα ε κς σι α
 και τα α κς σι α και παν τα τα εν α γνοι οι α
 και γνω ω σιν φι λα αν θρωω πε

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο εκ Παρ θε νς α να τει λας τω κο σμω Χρι στε
 ο Θε ος υι ςς φω τος δι αυ της α να δει ει ξας
 ε λε η σον η μας

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα·

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιριμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

[Τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς στ',
καὶ τοῦ πεντηκοσταρίου εἰς η'.]

Κανὼν τοῦ πεντηκοσταρίου

μετὰ τῶν εἰρμῶν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς,

ἄνευ τῶν Θεοτοκίων τῆς γ', ε', στ' καὶ ζ' ᾠδῆς·

Ψυχαις ἀπάσαις αἶνον ἐξ Ἀρσενίου.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ ἴχνεσι, τὸν διώκτην

Φαραώ, καθορῶν ποντούμενον, Θεῶ, ἐπινίκιον ὠδὴν, ἐβόα, ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ψυχῶν πασῶν ὁ Δεσπότης καὶ ποιητής, καὶ κριτὴς καὶ Κύριος, οὐδὲρ πάντων τῶν ἐν γῆ, ἐν χειρὶ τὰ πέρατα, αὐτός, οὓς μετέστησας πιστοὺς ἐν σοὶ ἀνάπαυσον.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Ὑπὲρ παντὸς κοιμηθέντων γένους βροτῶν, ἡλικίας Δέσποτα, ἀξιώματος ὁμοῦ, καὶ μεγέθους, ἅπαντες θερμῶς, δυσωποῦμεν, ὅπως σώσης οὓς μετέστησας.

Δόξα.

Χειρὶ ἀχράντῳ σου Λόγε ὁ ἀπὸ γῆς, πλαστουργήσας μόνος με, καὶ ψυχώσας ὡς Θεός, ζωηρᾶ ἐμπνεύσει σου, αὐτός, οὓς ἐντεῦθεν προσελάβου σῶσον Εὐσπλαγγχε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἄγνη Παρθένε τοῦ κόσμου καταφυγή, καὶ στερῶν ὑπέρμαχε, ἰκεσίαις σου θερμαῖς, ὑπὲρ πάντων πρέσβευε τῶν σέ, κεκτημένων ἐν ἀνάγκαις τεῖχος ἀρρήκτον.

ᾠδὴ γ'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου Ἄγαθέ, καὶ στερεώσας αὐτούς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Τροπάρια.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ἰσχυὶ δόξης θεϊκῆς, ὁ τῆς γῆς ἐξ ἐσχάτων, ὡς νεφέλαις ἀνάγων, τῶν πιστῶν πρὸς σέ ψυχάς, οὓς ἐκ περάτων Χριστέ, προσελάβου δούλους σου ἀνάπαυσον.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σὺ μόνος εἶ ὁ καθιστῶν, βασιλεῖς καὶ δυνάστας, καὶ κριτὰς σὺν τοπάρχαις· ὅθεν πάντων ὡς Θεός, αὐτὸς ἐν κρίσει τῇ σῆ, ῥῦσαι τούτους Σῶτερ τῆς κολάσεως.

Δόξα.

Ἀπάσης γῆς ὁ Ποιητής, σὺν πρεσβύταις παρθένοις, καὶ σὺν νέοις ἐφήβοις, οὓς προσελάβου Χριστέ, τῆς αἰωνίου χαρᾶς, καὶ τρυφῆς σου τούτους καταξίωσον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐλπίς τοῦ κόσμου κραταιά, Δέσποινα Θεοτόκε, μὴ ἀπώση τοὺς πόθῳ, σοὶ προστρέχοντας αἰεὶ· ἀλλ' ἰκεσίαις ταῖς σαῖς, πάσης ῥῦσαι ζάλης τοὺς τιμῶντάς σε.

Καὶ πάλιν ὁ εἰρμός.

Ἦχος Ἀϛ Δι-Ϟ

Ουκ ἐστὶν ἄγιος ὡς σὺ Κυριε ὁ Θεός
ὁς μὴ οὐ ψώσαστο κεραστῶν πῖστων σαγαθε
καὶ στερεώσασ ἡμᾶς ἐν τῇ πετρατῆς ὁμολογί
αας σα ς ς

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Καθίσματα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὅ τὰ πάντα ποιήσας νεύματι σῶ, τοὺς ἐν πίστει θανέντας Χριστιανούς, πατέρας προπάτορας, πάππους δὲ καὶ προπάππους τε, ἀδελφοὺς καὶ φίλους, πλουσίους καὶ πένητας, βασιλεῖς καὶ ἄρχοντας, ὁμοῦ καὶ μονάζοντας, ὅπου τῶν Δικαίων καὶ Ἁγίων σου πλήθη, ἀπάντων ἢ οἴκησις, δυσωποῦμεν ἀνάπαυσον, ὡς Θεὸς εὐδιάλλακτος· Δέσποτα Χριστέ Βασιλεῦ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν παρέχων αὐτοῖς, ὧν ἐξήμαρτον πάντες οἱ δοῦλοί σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

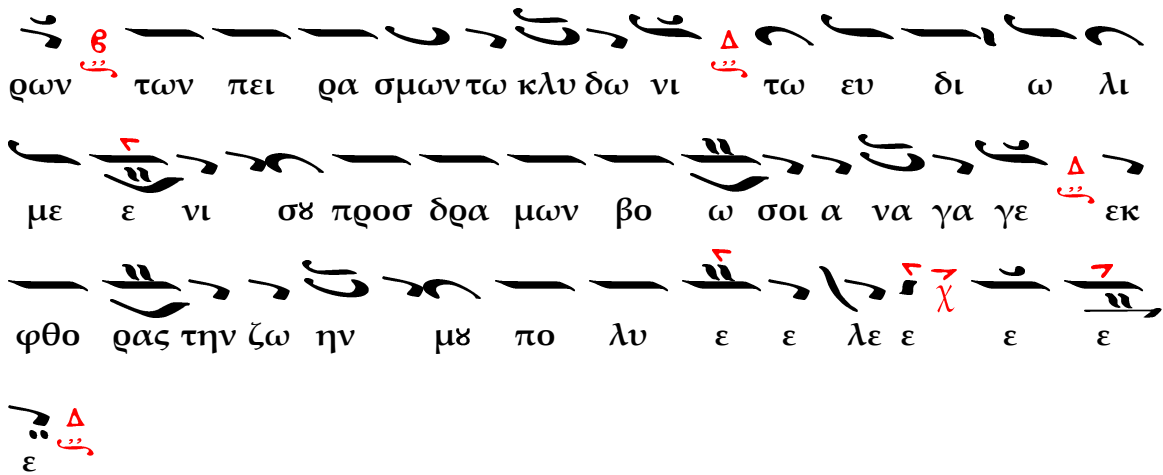
Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ Χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὠφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ἀεὶ με ἐξαίρουσα· ὄθεν ὡς ἐκ μέσης, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

[Εἶτα αἱ δ', ε' καὶ Ϛ' ᾠδαὶ τοῦ κανόνος.]

ᾠδὴ σ'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Ἀϛ Δι-Ϟ

Τὸ βίβρα τὴν θαλασσαν ὑψομένη καθο

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...
 * * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. δ'.

Τοὺς μεταστάντας ἀφ' ἡμῶν ἐκ τῶν προσκαίρων, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν κατασκήνωσον, καὶ μετὰ Δικαίων ἀνάπαυσον, Σῶτερ ἀθάνατε· εἰ γὰρ ὡς ἄνθρωποι ἤμαρτον ἐπὶ γῆς, ἀλλὰ σὺ ὡς ἀναμάρτητος Κύριος, ἄφες αὐτοῖς τὰ ἐκούσια πταίσματα, καὶ τὰ ἀκούσια, μεσιτευούσης τῆς τεκούσης σε Θεοτόκου, ἵνα συμφώνως βοήσωμεν ὑπὲρ αὐτῶν· * Ἀλληλούϊα.

Ὁ Οἶκος.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με καὶ εἰπὼν μοι· Ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύση· ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον ποιοῦντες ὠδὴν τό, * Ἀλληλούϊα.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Εὐσεβίου, ἐπισκόπου Σαμοσάτων. (†380)

Στίχ. Κέραμος, Εὐσέβιε Μάρτυς Κυρίου,
 Εὐθὺς δὲ καὶ στέφανος ἐν τῇ σῆ κάρᾳ.

Εἰκάδι δευτερίῃ κεφαλὴν θλάσαν Εὐσεβίῳ.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως, ζηλωτῆς διάπυρος τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. Τοσοῦτον δὲ ἦν αὐτῷ ἀνδρεία ψυχῆς, καὶ τῶν παρόντων ὑπεροψία, καὶ διὰ σπουδῆς ἐποίει, ὅπως τὰ τῆς εὐσεβείας καὶ ὀρθοδοξίας εἰς ἐπίδωσιν ἔλθοι, καὶ περὶ τοῦ βασιλέως ἀντιδοξοῦντος, ὡς οὐχ ἕτερός τις. Καί ποτε Κωνσταντίνου τὴν δεξιὰν αὐτοῦ χεῖρα τεμεῖν ἀπειλήσαντος, εἰ μὴ τὸ ὑπὸ τοῦ μεγάλου Μελετίου ψήφισμα, κατέχων αὐτός, προὔτειναιτο καὶ προδῶ, ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας ἐπαινεῖται, ὡς ἡδέως αὐτῶν δεξάμενος ἐκτομήν, ἢ τὸ ζητούμενον προδοῦναι, καὶ σὺν αὐτῷ τὴν εὐσέβειαν.

Τοῦτον τὸν Ὅσιον Πατέρα ἡμῶν, μετὰ Κωνσταντίον καὶ Ἰουλιανόν, Οὐάλης

τὴν ἀρειανικὴν κακοπιστίαν νοσῶν, τοῦ θρόνου ἐξήλασε, καὶ διάγειν ὑπερόριον παρὰ τὸν Ἰστρον ποταμὸν καταδικάζει· οὐ μετὰ τὴν τελευταίαν, πρὸς τὴν λαχοῦσαν πόλιν ὁ Ἅγιος ἐπανιών, μετὰ τοὺς πολλοὺς ἀγῶνας, καὶ τὰς ἐπ' αὐτοῖς νίκας μαρτυρικῆς ἔτυχε τελευταίης, γυναικὸς κακοδόξου καὶ τὰ Ἀρείου φρονούσης, κέραμον ἀπὸ στέγους τινὸς ἐπὶ κεφαλὴν τοῦ Ἁγίου βαλοῦσης· ἦν καὶ συγγνώμης ἠξίωσε, τὸν ἴδιον Δεσπότην, καὶ τὸν Πρωτομάρτυρα μιμησάμενος Στέφανον.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ζήνωνος καὶ Ζηναῖ.
(†304)**

Στίχ. Δοῦλος σὺνάθλος τῷ συνάθλῳ Δεσπότη,
Ἄμφω δὲ δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τετμημένοι.

Οὗτοι ὑπῆρχον τῆς Ἀράβων γῆς. Ὦν ὁ μὲν Ζήνων στρατιώτης τὴν τάξιν ὑπῆρχεν, ὁ δὲ Ζηναῖ οἰκέτης αὐτοῦ τοῦ Ζήνωνος. Καταλαβόντες δὲ Μάξιμον τὸν ἡγεμόνα τοῖς εἰδώλοις θύοντα, καὶ ἑαυτοὺς προσαγγείλαντες, καὶ οἱ τινες εἶναι φανερωθέντες, τύπτεται βουνεύροις ὁ Ζήνων. Πλησίον δὲ τοῦ βωμοῦ ἰστάμενος, λάξ ἐντείνας κατ' αὐτοῦ, καταστρέφει. Ἐπὶ τούτῳ κρεμασθεῖς, ἀφειδῶς ξέεται, καὶ ὄξει καὶ ἄλατι τὰς πληγὰς κατατρίβεται. Εἶτα τίθεται ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ, ἀσφαλισθεῖς τοὺς πόδας κεντήμασι τοῦ ξύλου τέσσαρσιν· ἔνθα τοῦ Ζηναῖ εἰσελθόντος, καὶ τὰ δεσμὰ τούτου καταφιλοῦντος καὶ μακαρίζοντος, ἐγκλείεται καὶ αὐτός, τοῦτο τοῦ Ἡγεμόνος μαθόντος.

Ἐπεὶ δὲ εἰς ἐρώτησιν ἤχθησαν, καὶ τὸν Χριστὸν ἀρνήσασθαι οὐκ ἐπέισθησαν, τύπτονται σφοδρῶς, καὶ ὀβελίσκοις πεφυρωμένοις ὁ Ἅγιος Ζήνων τοῖς στέροισι καὶ τῇ καρδίᾳ ἐμπίρεται· καὶ ἄμφω ἰμάσι τὰς μασχάλας διαληφθέντες, ἀναρτῶνται ἐπὶ ξύλου, καὶ τοὺς πόδας λίθοις βαρύνονται. Μετὰ ταῦτα ἐν βόθρῳ πυρὸς ἀκοντίζονται, τῆς φλογὸς ἐλαίῳ συχνῶ τρεφομένης. Ἐπεὶ δὲ παραδόξως ἀβλαβεῖς διέμειναν, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σὺνάξις ἐν τῷ Ἁγίῳ Μαρτυρείῳ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐν τῷ Κυπαρισσίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Πομπιανοῦ καὶ Γαλακτίωνος, τῶν ἐν θαλάσῃ πνιγέντων.

Στίχ. Ὁ Πομπιανὸς ἐκτελεῖ πομπὴν ξένην,
Ἐκ τῆς θαλάσσης πρὸς τὰ τοῦ Πόλου πλάτη.
Ἵδωρ θαλάσσης ἀλμυρὸν Γαλακτίων,
Ὡς ἠδὲ μᾶλλον εἶχεν οἶεσθαι γάλα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἰουλιανῆς καὶ Σατουρνίνου, τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, πυρὶ τελειωθέντων.

Στίχ. Ἰουλιανὴν καὶ τὸ ταύτης παιδίον,
Ἰουλον ἀνθοῦν, ἄρτι πῦρ φλέγει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀλβανοῦ, πρωτομάρτυρος Βρεττανίας. (†209)

Στίχ. Ἄλμπαν ἐν λόφῳ τὴν κάραν ἀφαιρεῖται,
Καὶ αὐθις παραστὰς Χριστῷ στεφανοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Παυλίνου, ἐπισκόπου Νόλης. (†431)

Στίχ. Πλήρως τηρήσας Εὐαγγελίου νόμον,
Παυλῖνος ἔφανε ὡς Χριστοῦ κομήτης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου ἐν τῇ νήσῳ Πατελλαρία.

Στίχ. Πατάξας ἐχθροὺς ἐν τῇ Πατελλαρία,
Ὁ Βασίλειος ἐν Χριστῷ εἰρηνεύει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἑσυχίου, ἡγουμένου Σινᾶ. (ζ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου γ', πατριάρχου Ἀντιοχείας.

Στίχ. Πέτρα προκαλεῖ θανὴν Ἀθανασίῳ,
Ἐρηρισμένῳ Χριστῷ ἀληθεῖ Πέτρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Ἄννης, θυγατρὸς μὲν τοῦ τῶν Ῥωμαίων βασιλέως οὐσῆς, συζύγου γενομένης τοῦ βασιλέως τῶν Σέρβων Στεφάνου Νεμάνια, μητρὸς δὲ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Σερβίας Σάββα, διὰ τοῦ μοναχικοῦ σχήματος μετονομασθείσης Ἀναστασίας. (†1200)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων νεοάθλων Βατοπαιδινῶν ὁσιομαρτύρων Νεοφύτου καὶ Ἀμβροσίου τῶν ἱερομονάχων, καὶ Μακαρίου μοναχοῦ, τῶν ἐν τῷ Μεγάλῳ Κάστρῳ τῆς Κρήτης μαρτυρησάντων. (†1821)

Στίχ. Βατοπαιδίῳ, ἠθλήσατε ἐν Κρήτῃ,
πατέρες, φέροντες Ἁγίαν Ζώνην.
Υἱῶν Ἄγαρ ἐκτάνθητε, Νεόφυτε,
Ἀμβρόσιε καὶ Μακάριε, μαχαίρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Σπηλαιωτίσσης, τῆς μονῆς Λευκοῦ Ὁρους πλησίον Βορονέζ. (†1822)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, τοῦ ἐπικληθέντος διδασκάλου, μητροπολίτου Οὐγγροβλαχίας. (†1834)

Στίχ. Τῷ Γρηγορίῳ, τοῦπίκλῃν Διδασκάλῳ,
Δόξα ἄφθιτος ἐκ Χριστοῦ Διδασκάλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου νέου ἱερομάρτυρος Ἀνδρέου ἐν Κομάνᾳ Γεωργίας. (†1993)

Εἶτα τὸ παρὸν ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνεῖαν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κοιμηθέντων εὐσεβῶς, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, οἱ θειότατοι πατέρες ἐθέσπισαν.

Στίχ. Ἀμνημόνησον πταισμάτων νεκροῖς, Λόγε,
Τὰ χρηστὰ νεκρὰ σπλάγχνα σου μὴ δεικνύων.

Τὰς τῶν προαναπαυσαμένων ψυχὰς κατάταξον, δέσποτα Χριστέ, ἐν ταῖς τῶν δικαίων σου σκηναῖς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ὁ μόνος ἀθάνατος. Ἀμήν.

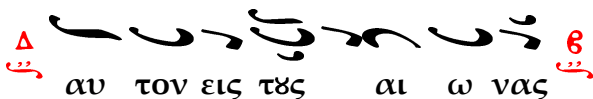
* * *

[Εἶτα αἱ ζ' καὶ ἡ ῥῥαὶ τοῦ κανόνος.]

Ῥῥδὴ ἡ. Ὁ εἰρμός.

ῥΗχος

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ

ὑπερυψοῦντες
αὐ τὸν εἰς τὰς αἰῶνας

Εκστηθι φροῦτων οὐρανε καὶ σαλευθη

ῥα τῶν θεμελῶν τῆς γῆς ἰδοὺ οὐ γὰρ ἐν

νεκροῖς λογιζέται ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκων καὶ

ταφωσμι κρωξεν ὁδοχειται ὄν Παιδες εὐλο

γειτε Ἰερεῖς ἀανυμνετε λαοὺς ὑπερῶ

ψαυτε εἰς παντὰς τὰς αἰῶνας ἀνα

αἰας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ ῬῥΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

ῥΗχος

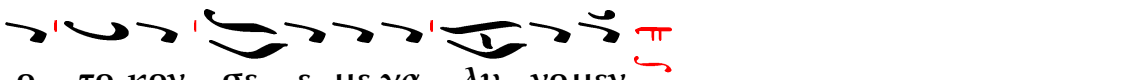
1. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου
ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Τὴν τιμωτέραν τῶν Χερσβιμ καὶ ἐν

δοξοτέραν ἀσυγκριῖτως τῶν Σεραφειμ τὴν α

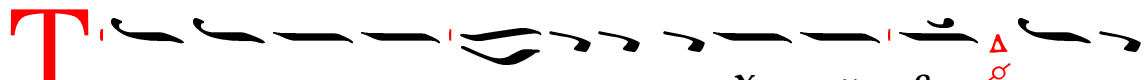

 δι α φθορως Θε ον Λο γον τε κςσαν την ον τως Θε

 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

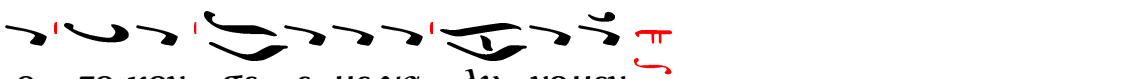
T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρσ βιμ και εν

 δο ξο τε ραν α συ γκρι ι τως των Σε ρα φειμ την α

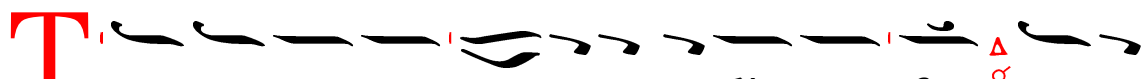

 δι α φθορως Θε ον Λο γον τε κςσαν την ον τως Θε

 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

3. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

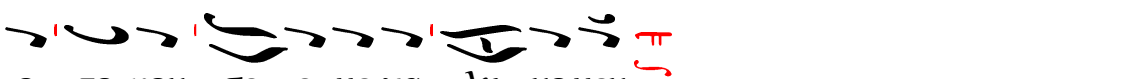
T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρσ βιμ και εν

 δο ξο τε ραν α συ γκρι ι τως των Σε ρα φειμ την α

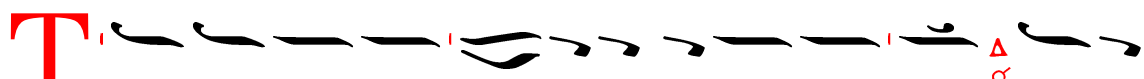

 δι α φθορως Θε ον Λο γον τε κςσαν την ον τως Θε

 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

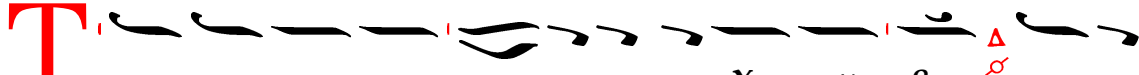

T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρσ βιμ και εν

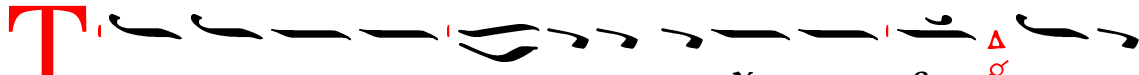

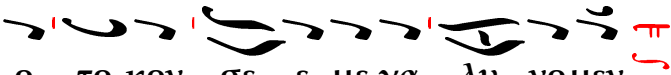
 δο ξο τε ραν α συ γκρι ι τως των Σε ρα φειμ την α

 δι α φθορως Θε ον Λο γον τε κσσαν την ον τως Θε

 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

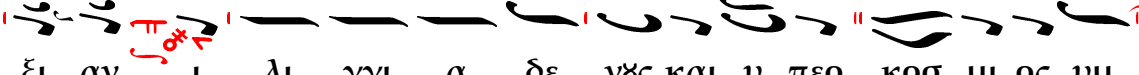
5. Καθείλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

T

 ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρσ βιμ και εν

 δο ξο τε ραν α συ γκρι ι τως των Σε ρα φειμ την α

 δι α φθορως Θε ον Λο γον τε κσσαν την ον τως Θε

 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

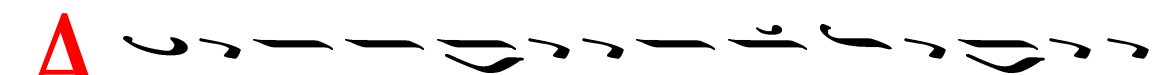

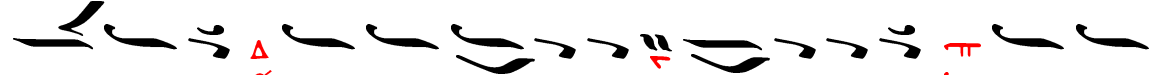

T

 ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρσ βιμ και εν

 δο ξο τε ραν α συ γκρι ι τως των Σε ρα φειμ την α

 δι α φθορως Θε ον Λο γον τε κσσαν την ον τως Θε

 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

Ῥδὴ θ'. Ὁ εἰρμός.

A

 πο ρει πα σα γλωσσα ευ φη μειειν προς α

 ξι αν ι λι γγι α δε νος και υ περ κοσ μι ος υμ

 νειν σε Θε ε ο το κε ο μως α γα θη υ παρ χσ

 σα την πι ςιν δε χσ και γαρ τον πο θον οι δαστον εν

 θε ον η μων συ υ γαρ Χριστι α νων ει προ στα

 τισ σε ε μεγα λυ νομεν

Καὶ τὸ Μεγαλυνάριον τῆς Θεοτόκου.

A ξι ον ε στιν ως α λη θως μα κα ρι ζειν σε

 την Θε ο το κον την α ει μα κα ρισον και πα να

 μω μη τον και μη τε ρα τσ ε Θε ε ημων την τι

 μι ω τε ε ραντων Χε ρσ βιμ και εν δο ξο τε

 ραν α συ γκρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο

 ρως Θε ον Λο γον τε κσσαν την ον τως Θε ο το κον σε ε

 με γα λυ νο με ε ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ἽΟτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις. Ἦχος Γα ρ

Mνη μην τε λδν τε ςπᾶ ντων των κοι μη θεντων εν

Χρι στω και τε λευ ται ας η με ρας μνη μνη ποι η
σω μεν πι στοι υ περ η μων τε κα κει νων
Χρι στον α ει δυ σω πην τες

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

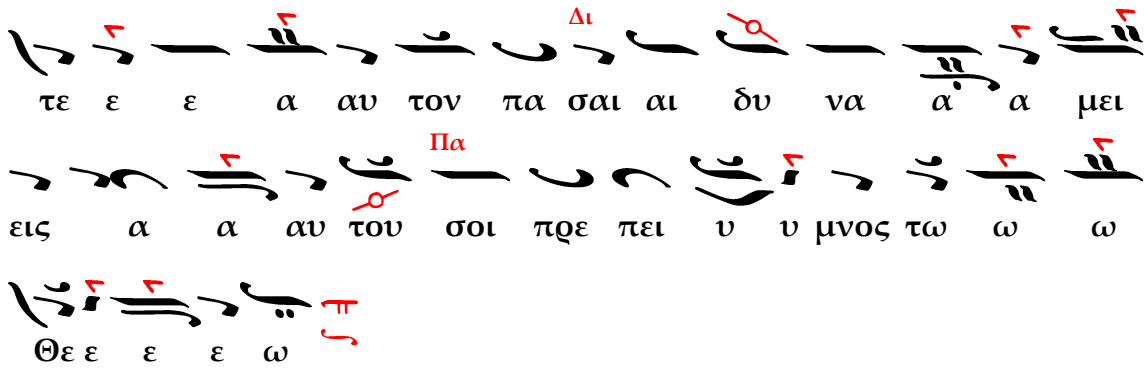
Ο γλυ κα σμοστων Α γγε λωντων θλι βο μενων η
χα ρα Χρι στι α νων η προ στα τισ Παρ θε νε
Μη τη Κυ ρι σ αν τι λα βς μς και
ρου σαι των αι ω νι ων βα σα νων

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Πα

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω ω ω τον
Κυ υ ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον
εκ τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει τε αυ
τον ε ε εν τοι οι οισ υ υ ψι ι ι στοις σοι προ πει
υ υ μνοστω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι αι νει ει ει τε α αυ το ον πα α αν τε ες οι
Α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει

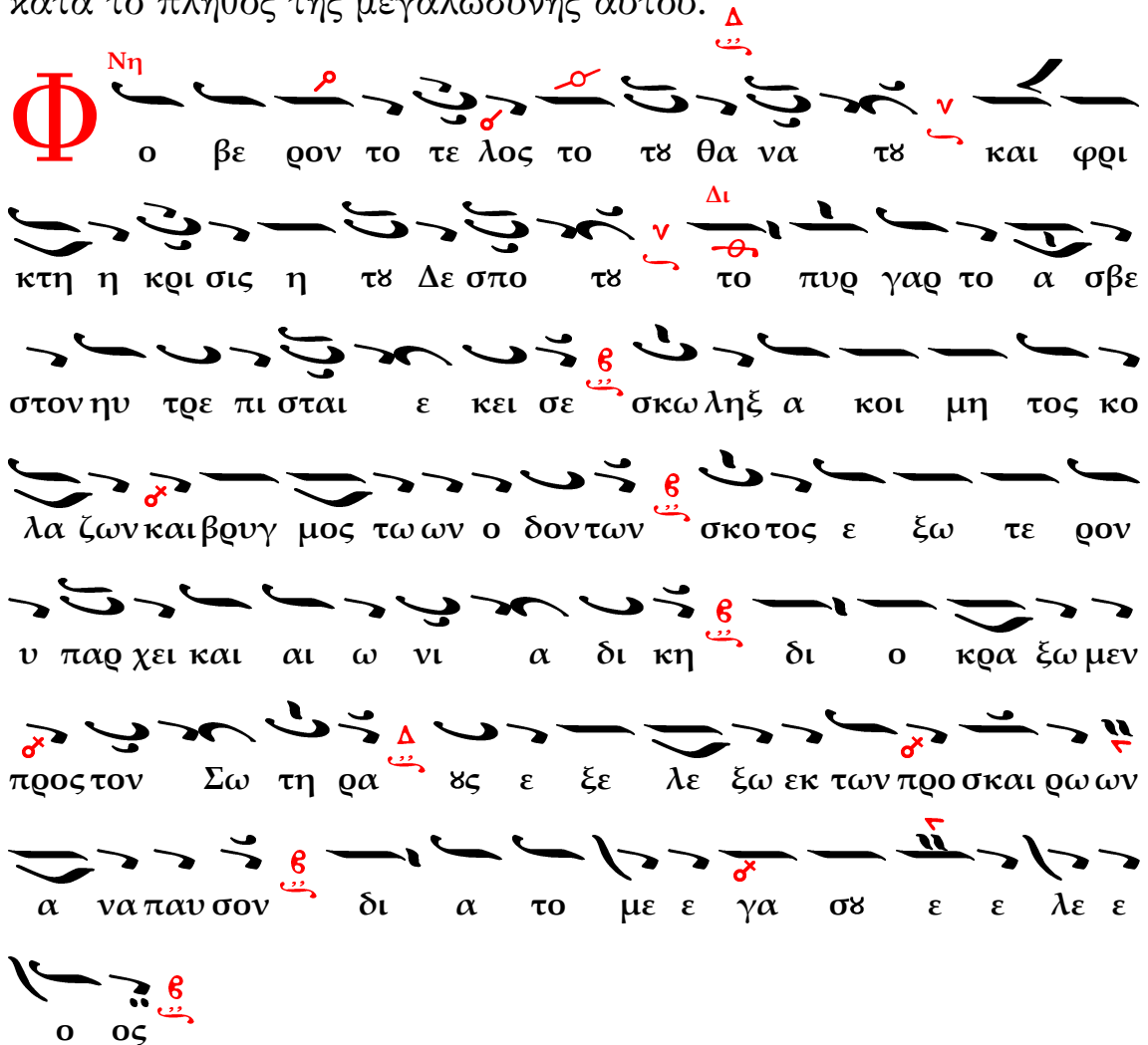

 τε ε ε α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει
 εις α α αυ του σοι πρε πει υ υ μνος τω ω ω
 Θε ε ε ε ω

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμη', ρμβ') καί·
 Ἰστώμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν
 τὰ παρόντα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἡ ἀπεγνωσμένη. Ἦχος Δι-ϑ

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
 κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Φο βε ρον το τε λος το τθ θα να τθ και φρι
 κτη η κρι σις η τθ Δε σπο τθ το πυρ γαρ το α σβε
 στον ηυ τρε πι σται ε κει σε σκωληξ α κοι μη τος κο
 λα ζων και βρυγ μος τωων ο δοντων σκοτος ε ζω τε ρον
 υ παρ χει και αι ω νι α δι κη διο κρα ξω μεν
 προς τον Σω τη ρα ρς ε ξε λε ζω εκ των προ σκαι ρων
 α να παν σον δι α το με ε γα σθ ε ε λε ε
 ο ος

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Παν τες οι εν βι ω προ στε τη κο τες δευ τε εν τοις

ταφοις ε ξεστη κοτες εγ κυ ψα τε ι δε τε τσ
 κο σμητην α πα την πσ νυν τσ σω μα τος το καλ λος
 και η δο ξα α τσ πλσ τσ πσ δε η ε παρ σις τσ βι
 σ ον τωσ μα ται αι α παν τα δι ο κρα ξω μεν προς
 τον σω τη ρα ρσ ε ξε λε ξω εκ των προ σκαι ρων α
 να παυ σον δι α το με ε γα σσ ε ε λε ε
 ο ος

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

N η νυν ε πι τον τα φον ο ε πι θρο νσ νυν ο εν πορ
 φυ ρα φθο ραν υ πε δυ σκ ε τι εν θρο νω γα ρα λλ
 εν μνη μα α τι κει ται ι δε Ε ξε λι πεν εξ αι φ νης
 το βα σι λει ει ον κρα τος ι δε ως ο ναρ των αν θρω
 πων πα ρο δευ ει ει ο βι ος δι ο κρα ξω μεν προς
 τον σω τη ρα ρσ ε ξε λε ξω ω α να παυ σον δι
 α το με ε γα σσ ε ε λε ε ο ος

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Δ

Π^{νη} αν τας τῶς εν θεν δε με τα τε θεν τας ε πι αι ω
νι ς ζω ης ελ πι δι και βι ον αλ λα ξαντας παν
τοι ω σω τερ τρο πω πα σαν κα τα στα σιν και γε νος
και πα σαν η η λι κι αν ανδρας ο μῃ τε και γυ ναι
κας και αρ τι το ο κα βρε φη ως φι λαν θρω πος εν
κολ ποις τα ξον τῃ Α βρα αμ τε και εν το ποι οισ α νε
σε ως δι α το με ε γα σῃ ε ε λε ε ο ος

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Ω^{Δι} ς α αν θος μα ραι αι αι νε ται και ως
ο να αρ πα ρε ε ε ερ χε ε ε ε ται και δι
α λυ ε ε ε ται πα ας α α αν θρω ω ω ω πος
πα λιν δε η χου ουσησ της σα α αλ πι γ γος νε κροι
ως εν συσ σει ει σμω παν τες α α α να στη η η η

σο ο ο ον ται προς την σην υ πα αν τη η σιν Χρι
 στε ε ε ο ο Θε ε ε ος το τε ε Δε σπο
 ο ο τα ους με τε ε στη σα ας εξ η η μων εν
 ταιστων Α γι ω ω ων σου κα τα α τα α ξον σκη η
 ναις τα τω των εγ κλη μα α τα πα α ρι ι δω ω
 ων α α γα α α θε

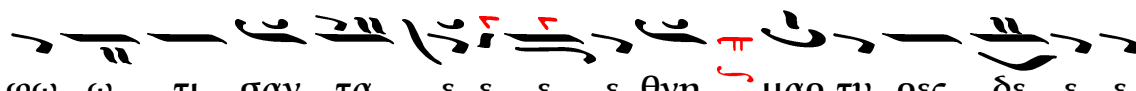
Ἦχος Πα.

Κ^{Πα} αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
 τω ς ς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
 νων α α α μην

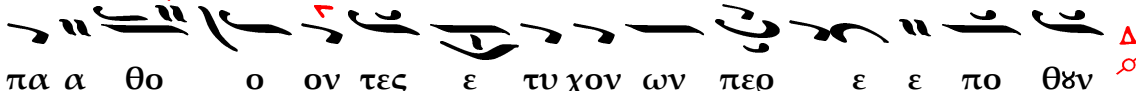
Σ^{Πα} υ ει ο Θε ος η μων ο εν σο φι α τα πα
 αν τα δη μι ρω γων και πλη η ρων Προ φη τας ε ξα
 πε στει λας Χρι ι στε προ φη τευσαι σω ς τη η
 ην πα α α ρω ς σι ι ι αν και Α πο ο στο ο
 ο λω ς κη ρυ υ ξαι αι σω ς τα με γα λειει ει ει α
 και οι μεν προ ε φη η τευσα αν τη η ην ε

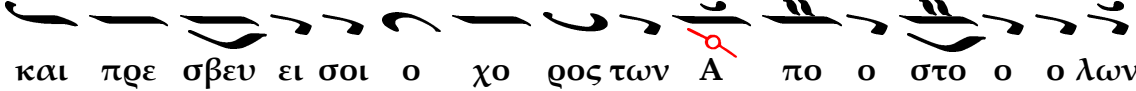
 ε ε λευ σι ι ιν σθ οι δε τω βα πτισμαα τι ε ε

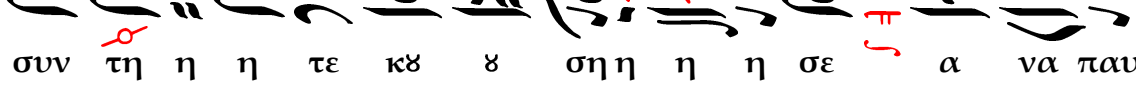
 φω ω τι σαν τα ε ε ε ε θνη μαρ τυ ρες δε ε ε

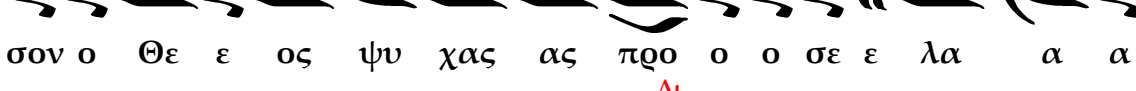
 πα α θο ο ον τες ε τυ χον ων περ ε ε πο θην

 και πρε σβευ ει σοι ο χο ρος των Α πο ο στο ο ο λων

 συν τη η η τε κθ ς ση η η η σε α να παυ

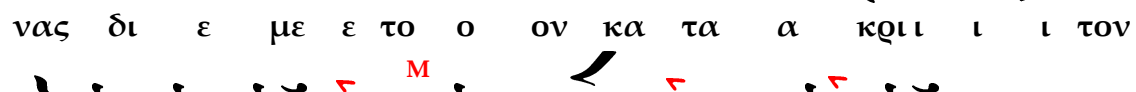
 σον ο Θε ε ος ψυ χας ας προ ο ο σε ε λα α α

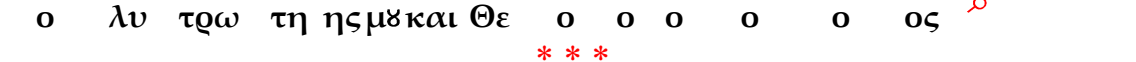
 βθ και η μας κατα ξι ω σον της βα σι λει ει ει ει

 α α α ας σθ ο Σταυ ρον υ υ υ πο ο μει ει ει

 νας δι ε με ε το ο ον κα τα α κρι ι ι τον

 ο λυ τρω τη ης μθ και Θε ο ο ο ο ο ος

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει χῆμα τὴν μικρὰν δοξολογίαν ὡς ἀκολούθως.

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἕμνουμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνοῦμέν σε, * δοξολογοῦμέν σε, * εὐχαριστοῦμέν σοι * διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ παντοκράτορ, * Κύριε Υἱὲ μονογενές, * Ἰησοῦ Χριστέ, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, * ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, * ἐλέησον ἡμᾶς, * ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς,
* καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος, * σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, * Ἰησοῦς Χριστός, *
εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε * καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς
τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, * καταφυγὴ ἐγενήθη ἡμῖν * ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. * Ἐγὼ
εἶπα· * Κύριε, ἐλέησόν με· * ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, * ὅτι ἤμαρτόν
σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· * δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά
σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· * ἐν τῷ φωτί σου ὀφόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀναμαρτήτους
φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, * καὶ αἰνετὸν
καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου * εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, * τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * καθάπερ ἠλπίσαμεν
ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· * δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· * συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· * φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· * τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ
παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, * σοὶ πρέπει ὕμνος, * σοὶ δόξα πρέπει, * τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, * νῦν καὶ ἀεὶ * καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Ὁ ἱερεὺς· Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν δέησιν... καὶ τὴν εὐχὴν τῆς
κεφαλοκλισίας, καὶ οἱ χοροὶ τὰς οἰκείας ἀποκρίσεις· Κύριε,
ἐλέησον. Παράσχου, Κύριε, κτλ.

* * *

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἐκ τῶν τοῦ Θεοφάνους.

Ὅλην ἀποθέμενοι. Ἦχος π̄ Δι

Ε
χων α κα τα λη πτον την εις η μας ευ σπλαγ

χνι αν και πη γην α κε νω τον θε ἰ κησχη στο ο τη
 τος πο λυ ε λε ε τς προς σε ε Δε σπο τα με τα
 βε βη κο ο τας εν γη ζων των κα τα σκη νω σον
 εις τα σκη νω μα τα τα α γαπη τα και πο θς με να
 κα τα σχε σιν δω ρθ μενος την δι η νε κως δι α με
 νσαν σου γαρ υ περ παν των ε ξε χε ας το αι μα
 σς Χρι στε και ζω η φο ρω τι μη μα τι κοσμον
 ε ξη γο ρα σα ας

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε·
 κατασκηνώσουσιν ἐν ταῖς ἀύλαις σου.

Nε κρω σιν υ πε μει νας ζω ο ποι ον ε κς
 σι ως και ζω ην ε πη γα σας και τρυ φην α ι ι δι
 ον πι στοις δε δω κας θε ι κη η Δε σπο τα ευ
 σπλαγ χνι α μο ο νε Παν οι κτιο μον α να μαρ τη
 τε εν η δε ο με θα τς κε κοι μη με νς κα τα τα
 ξον ελ πι δι α να στα σε ως λυ σιν των πται σμα των

δω ρθ με νος ^{Δι} ι να δι α παν των υ μνη ται σε το
ο νο μα Χρι στε ^Δ και σε σω σμε νοι δο ξα ζω μεν ^Δ την
φι λαν θρω πι αν σε ^θ

Στίχ. Αί ψυχαι αυτών, εν αγαθοις αυλισθήσονται, και το σπέρμα
αυτών κληρονομήσει την γην. ^Δ

Z ^{Δι}ων των κυ ρι ευ ον τα ^Δ θε αρ χι κη ε ξ
σι α ^Δ και νε κρον δε σπο ζον τα ^Δ σε Χρι στε γι νω ω
σκοντες ι κε τευ ο μεν ^θ τας πι στας δε λας σε ^Δ
τας προς σε τον μο ο νον ^Δ ευ ερ γε την εκ δη μη σαν
τας ^θ αυ τος α να παυσον συν τοις εκ λε κτοις σε Φι λανθρω
πε ^θ εν το πω α να ψυ ξε ως ^Δ εν ταις των Α γι ων
λαμ προ τη σι ^ν θε λη της ε λε ε ρς υ παρ χεις
γαρ και σω ζεις ως Θε ος ^Δ ρς κατ ει κο να σε ε πλα
σας ^Δ μο νε Πο λυ ε λε ε ε ^θ

Ἦχος Πα.

Δ ^{Πα} ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και

Α γι ω Πνευ μα α α τι

Α^{Πα} λ γος τω Α δαμ ε χρη μα τι ι σεν η τϛ

ξυ λϛ α πο γευ σις πα λαι αι ε ε εν Ε ε δεμ ο

^{Νη} τε ο ο ο φις ι ον ε ε ε ξη ρε ευ ξα α α α

^{Δι} το δι αυ τϛ γαρ ει σηλ θε εν ο θα α α α

^{Πα} να α α α τος παγ γε νη κα τε σθι ι ω ω ων τον

α αν θρω ω ω πον αλλ ελ θων ο Δε σπο της

^{Δι} κα θει ει ει λε τον δρα α κο ο ο ον τα και α να

παυ σιν η μιν ε ε ε δω ρη η σα α α α το

^{Δι} προς αυ τον ϛ ϛν βο η η η η σω ω ω ω μεν

^{Πα} φει σαι Σω τηρ και ϛ ϛς προ ο ο σε ε λα α α βϛ

με τα των ε κλε κτω ων σϛ ϛ α να α α πα α α αυ

σον

Και νυν. Θεοτοκίον.

Όλην ἀποθέμενοι. Ἦχος ^{Δι}ϛ

Ω^{Δι} φ θησεν δι αι τη μα θε ο πρε πες Πα να

γι α και Θε ον ε χω ρη σας και Θε ον ε γεν νη
 σας α α πει ρο γα με και βρο τοις ο ρω με νον εν
 δυ σιν 8 σι ι αις εν μι α δε υ πο στα σει Α
 γνη αυ τον δυ σω πησον τον μο νο γε νη και πρω το το
 κον τον σε παρ θε νον α μω μον και με τα τον το κον
 φυ λα ξαν τα ψυ χας α να πα αυ σαι των πι στει κοι
 μη θεν των εν φω τι εν α κη ρα τω φαι δρο τη
 τι και μα κα ρι ο τη η τι ι ι
 * * *

Εἶτα ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἱερεὺς:

Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῖ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (Ψάλμ. 134' 2-3)

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ

ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Καὶ ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον.

Ἦχος π̄ δ̄ Γα ρ

Ο βα θει σο φι ας φι λαν θρω πως πα αν τα οι κο
νο μων ^{Δ ρ} και το συμ φε ρον πα σιν α πο νε μων μο νε Δη
μι ρο γε α να παυσον Κυ ρι ε τας ψυ χας τω ων δσ
λω ων σσ ^{ρ δ} εν σοι γαρ την ελ πι δα Α νε θεν το το
ποι η τη και πλαστη και Θε ε ω η η μων ^{ρ δ}

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Σ ε και τει χος και λι με να ε χο μεν και πρε σβυν
ευ προ σδε κτον προς ον ε τε κες Θε ον Θε ο το ο κε
α νυμ φευτε των πι στων η σω τη ρι α α α α ^{ρ δ}

Συνάπτομεν δὲ καὶ τὴν πρώτην Ὠραν
καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος π̄ δ̄ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^{ρ δ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλδ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλδ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς Μακαρισμοὺς δ' ἐκ τῆς γ' ᾠδῆς καὶ δ' ἐκ τῆς Γ' ᾠδῆς τοῦ Πεντηκοσταρίου. Εἰ δὲ μὴ τὰ συνήθη Ἀντίφωνα (τὰ λεγόμενα τῶν καθημερινῶν).

Ἀντίφωνον Α'. ᾠχος β'. Ψαλμὸς 141 (91).

ᾠχος Δι-θη

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτερεο

σωσον ἡμᾶς

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (141 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτερεο

σωσον ἡμᾶς

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανᾶς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιᾶσθαι. (141 5)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτερεο

σωσον ἡμᾶς

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (Ψα' 16)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτῆρος
σωσον ἡμᾶς

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτῆρος
σωσον ἡμᾶς

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς Ψβ' (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ψβ' 1)

Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σωσον ἡμᾶς Κυρι
ε

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
σαλευθήσεται. (Ψβ' 1)

Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σωσον ἡμᾶς Κυρι
ε

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν
ὕψηλοις ὁ Κύριος. (Ψβ' 4)

Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σωσον ἡμᾶς Κυρι
ε

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου
πρέπει ἅγιασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ψ' 5)

Π ρε σβει ει αις των Α γι ων σε σω σον η μας Κυ ρι
ε

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και αι

παρ θε νος Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη

σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι

α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι

και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α

ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 144 (94).

Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ
τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. (144'1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ
ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. (144'2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Στίχ. γ'. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν. (144'3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη
λθ ι α α α

Ψαλλομένου τοῦ δοξαστικοῦ τῶν μακαρισμῶν ἢ τοῦ γ' ἀντιφώνου γίνεται ἡ
εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος $\underline{\omega\pi\alpha}$ Δι-ϑ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο εν Α γι ι οι οισ θαν μα στο ο ο ο
ος

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Ἀπολυτίκιον.

(φάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργόν)

Ἦχος $\underline{\pi\alpha\lambda}$ Γα ρ

Ο βα θει σο φι ας φι λαν θρω πωσ πα αν τα οι κο
νο μων και το συμ φε ρον πα σιν α πο νε μων μο νε Δη
μι ρο γε α να παυσον Κυ ρι ε τας ψυ χας των δσ
λων σσ εν σοι γαρ την ελ πι δα Α νε θεν το το
ποι η τη και πλαστη και Θε ε ω η η μων

Ἐἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργόν)

M ε τα των Α γι ων α να παυ σον Χρι στε ο
 Θε ος τας ψυ χας των δα λων σθ εν θα σκ ε
 στι πο νος ὀ λυ πη ὀ στε νεγ μος αλ λα ζω η η α
 τε λευ τη το ο ο ος

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
 ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος
 α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η
 σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι ^Δ

K αι νυν και αι και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην ^Δ

A α γι ι ος α θα α να τος ^Θ ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας ^Δ

Δ υ να α α μισ ^Δ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος ^Θ α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος ^Δ α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας ^Δ

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ος ο Θε ε ος ^Δ Α α γι ι

ος Ι σχυ υ ρος ^Δ Α γι ος Α θα α να α τος ^Θ

ε ε λε η σον η η μα ας ^Δ (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ^Δ και Α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α α μην

A γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η

σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α λα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ος

Ε ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

Ν ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

Α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ο

ο ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα

α α α α α α α α ας

Ἀπόστολον νεκρώσιμον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ.β.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Προκείμενον. Ψαλμὸς κδ΄.

Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν κληρονομήσει γῆν.

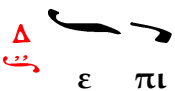
Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, ἦρα τὴν ψυχὴν μου· ὁ Θεὸς μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Δι-θ.

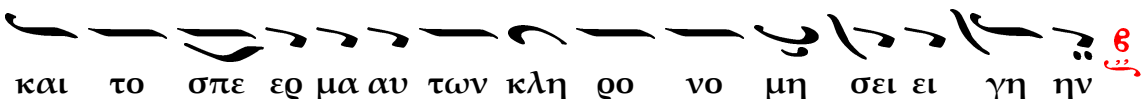
A ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθησονται

και το σπε ερ μα αυ των κλη ρο νο μη σει ει γη ην

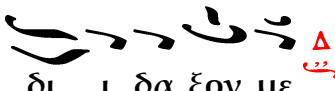
Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου· ὁ Θεός μου,

σοι πεποιθα

Aι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθη σονται

και το σπερμα αυτων κληρονομησει ει γη ην

Στίχ. Τὰς ὁδοὺς σου Κύριε γνῶρισόν με και τας

διδαξον με

Aι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθη σονται

και το σπερμα αυτων κληρονομησει ει γη ην

ην

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

(8' 13-17)

Ἀδελφοί, οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν περὶ τῶν κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυπῆσθε καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. Εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ. Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας· ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ

οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον, ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι ἅμα σὺν αὐτοῖς ἄρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα, καὶ οὕτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἔσόμεθα.

Ἀλληλουῖα (γ). Ἦχος πλ. β'. (Ψαλμὸς ξδ'-ρλδ').

Ἦχος Πα

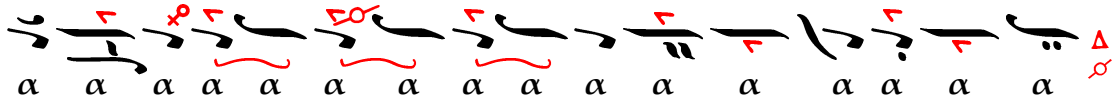
A λλη λϑ ι̇ ι̇ α A λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α ρα α α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ι̇ ι̇ α α

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε· κα τα

σκη νω σϑσιν εν ται αις αυ λαι αι αις σϑ
A λλη λϑ ι̇ ι̇ α A λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α ρα α α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ι̇ ι̇ α α

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γε νε α αν και γε
 ε νε ε ε α α α α αν

A λλη η λϑ ι̇ ι̇ α α α α A λλη
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α ρα α α
 λλη η η λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇

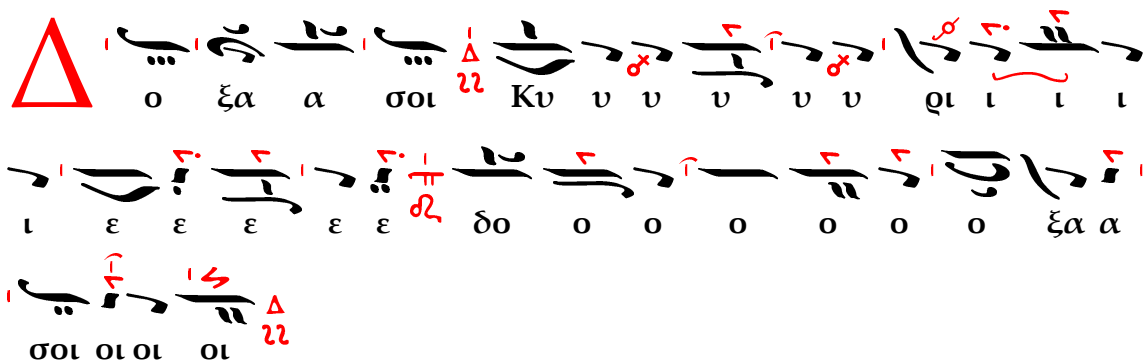
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 15-25).

(Σαββάτου πρὸ Πεντηκοστῆς, Ἑωθινὸν ΙΑ').

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανερώσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν καὶ λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με πλεῖον τούτων; Λέγει αὐτῷ· Ναί, Κύριε· σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Βόσκει τὰ ἀρνία μου. Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με; Λέγει αὐτῷ· Ναί, Κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον, φιλεῖς με, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, σὺ πάντα οἶδας, σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Βόσκει τὰ πρόβατά μου. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτὸν καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες· ὅταν δὲ γηράσης, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει, καὶ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις. Τοῦτο δὲ εἶπε σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν Θεόν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ καὶ εἶπε· Κύριε, τίς ἐστὶν ὁ παραδιδούς σε; Τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, οὗτος δὲ τί; λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Σὺ ἀκολούθει μοι. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει· καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει, ἀλλ' ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων καὶ γράψας ταῦτα, καὶ οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

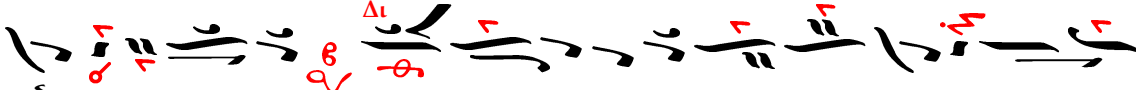
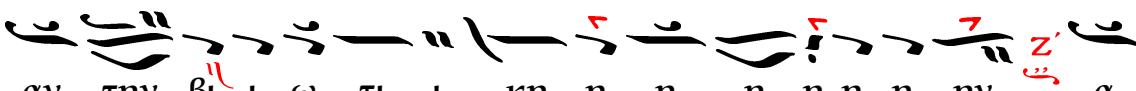
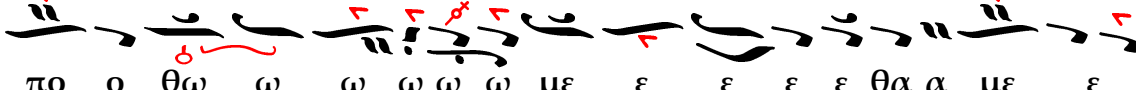
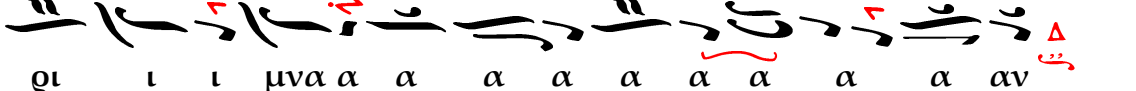
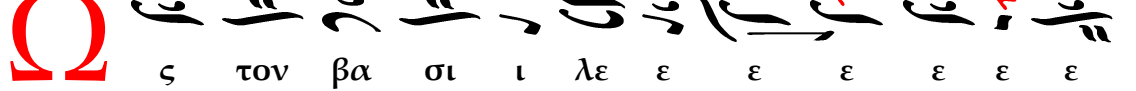

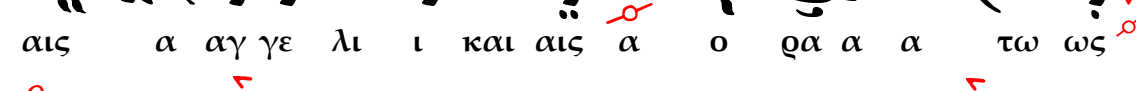

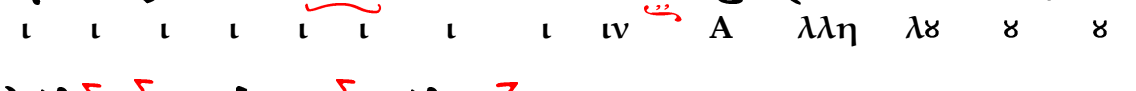
Ἦχος ἰ' Δι.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

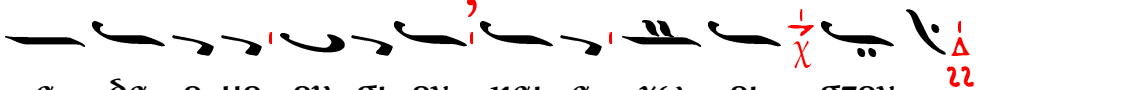
Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι-Θ

Ο^{Δι} λ ο ι ο ι ο ι τ α α α χ ε ε ε ε
ε ε ε ε ε λ ε ε ε ε ε ε ε χ ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ρ σ ς ς ς χ ε ρ σ β ι ι ι ι μ μ υ υ υ υ υ
υ υ σ τ ι λ λ κ ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω σ^θ ε ι κ ο ο ν ι λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ ζ ο ο ο
ο ο ε ι κ ο ο ν ι λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ ζ ο ο ο ν
τ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ς^θ κ α ι α ι α ι α ι
τ η η η η ζ ω ο ο ο π ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι
ζ ω ο ο π ο ι ο ι ω ω^Δ τ ρ ι ι α α α α ρ α α α
α α α α α α α α α α α α τ ρ ι α α
α α δ ι ι^Δ τ ο ο ν τ ρ ι ι σ α α α α
γ ι ι ι ι ο ο ο ο ν υ υ υ μ ν ο ο ο ο ν^{Ζ'}
π ρ ο σ α α α δ ο ο ο υ μ ν ο ν π ρ ο ο σ α α α

 δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α

 αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

 πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

 ρι ι ι μνα α α α α α α α αν
Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

 ε ε ε ε α **Τ**ων ο ο ο ο ο λω ω ω

 ων υ πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ**αι

 αις α αγ γε λι ι και αις α ο ρα α α τω ως

 δο ο ρυ φο ο ρϑ ϑ ϑ με νο ον τα α ξε σι

 ι ι ι ι ι ι ι ι ιν Α λλη λϑ ϑ ϑ

 ι ι ι ι α α α α α

Τὰ Λειτουργικά,
 ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
 κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰβ̣

Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ μα **Τ**ρι

 α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Ὑῖόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Ὑῖῳ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ἐλεονερινθησισιαναινεσε

ως

Και με τα του Πνευ μα το ος σου

Εχο μεν προστον Κυ ρι ον

Αξι ον και δι ι ι ι ι και ον

Αγι ος Αγι ος Αγι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης

σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ^Δ₂₂ ευ λο γη
με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ι ου ου ου ^Δ₂₂ ω σα να εν τοις υ ψι ι ι
ι ι ι στοις ^Δ₂₂

^Δ₂₂ Α μη η η ην ^Δ₂₂ Α μη η η ην

^Δ₂₂ Σε υ μνου ου μεν ^Δ₂₂ Σε ευ λο γου ου με ε ε

εν ^Δ₂₂ Σοι ευ χα ρι στουμεν Κυ ρι ε και δε ο με

θα α σου ου ου ου ⁶₉ ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος η μω ω ω ων ^Δ₂₂

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος ^Θ₂₂ Δι

^Δ₂₂ Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο

το ο ο κον ^Δ₂₂ την α ει μα κα α ρι στο ο ον και

πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω

ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των
 Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν
 δο ο ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως
 των Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη η ην α
 δι ι ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον
 τε ε ε κου ου ου ου σαν την ον τω ω ως
 Θε ε ε ο τοκον σε με γα λυ υ νο ο ο με
 ε ε ε εν

Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.
 (Ψαλμ. ξδ' 5 & ρλδ' 13).

Ἦχος Πά Πα ρ

M α κα α α α α α α α α α α
 α α α α α ρι ι ι ι ι ι ι ι ι μα κα
 α α ρι ι οι οι οι οι οι οι ροι οι οι οι οι οι οι
 οι οι οι ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ρου ου ου ου ου ου ου ου ους ε ξε ε
 λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ξε λε ε ε

ξω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω και αι αι

αι προ ο σε ε λα α α α α α α α βου ου ου

ου ου ου ου ου ου Κυ υ υ υ υ υ ρι ε ε ε κυ

υ υ υ ρι ι ι ε ε ε ε ε και το μνη

μο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

υ υ νο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ον α τομνη μο ο ου υ υ νο ο ο ο ο ον αυ τω

ω ω ων εις γε ε νε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε εις γε νε ε α α α α α α αν και αι

γε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε και αι αι γε ε ε ε νε ε ε α α α α

αν Α λε ε ε ρα α λε λε ρα ρα λε

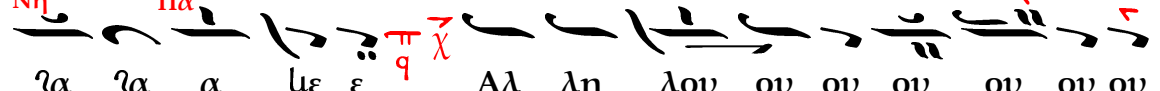
 ε ε λε ρα ρα α λε λε ρα ρα λε ε λε ρα ρα α

 λε λε λε ρα ρα λε ε λε ρα ρα α λε ε λε ρα ρα

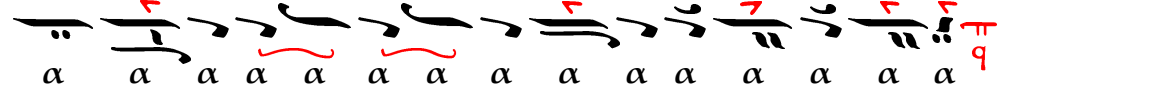
 α λε λε ρα α λε ε ρα ρα α λε ε λε ρα λε λε

 ρα ρα α λε ε ^{Nη} ^{Πα} ^π ^χ ⁹ Αλ λη λου ου ου ου ου ου ου

 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α

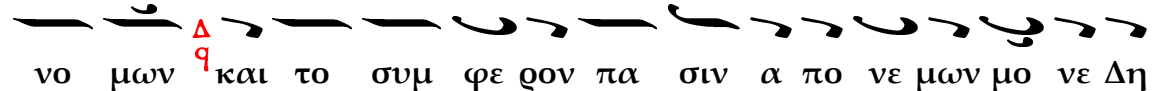
 α α α α α α α α α α α α α ^π ⁹

Μετὰ τὴν μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν...

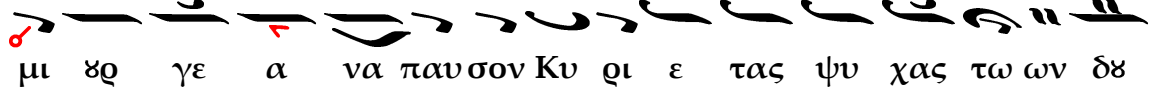
Ἦχος Γα ρ

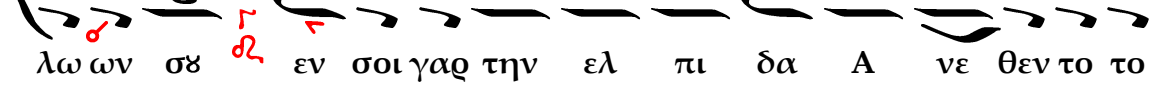
O βα θει σο φι ας φι λαν θρω πως πα αν τα οι κο

 νο μων ^Δ ⁹ και το συμ φε ρον πα σιν α πο νε μων μο νε Δη

 μι ρο γε α να παυσον Κυ ρι ε τας ψυ χας τω ων δα

 λω ων σδ ^ρ ² εν σοι γαρ την ελ πι δα Α νε θεν το το

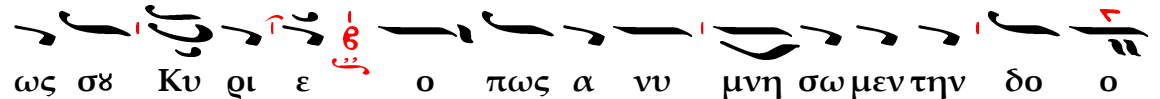
 ποι η τη και πλα στη και Θε ω η μω ω ω ω ^ρ ²

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ἦχος Δι - θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

 ως σδ Κυ ρι ε ^ε ² ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

ξαν σθ ο τι η ξι ω σ α ς η μ α ς των α
 γι ω ν σ θ με τ α ς χ ει ν μ υ σ τ η ρ ι ι ι ι ω ν τη ρ η σ ο ν
 η μ α ς εν τ ω σω α γι α σ μ ω ω ο λ η ν τ η ν η
 με ε ρ αν με λε τ ω ν τ α ς τ η ν δι και ο συ υ ν η ν σ θ
 Α λ λ η λ θ ι α Α λ λ η λ θ ι α Α λ λ η
 λ θ ι α α α α

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν·

Τὰ τροπάρια.

Ἦχος *λτος* Βου ς

Με τα πνευ μα α των δι και αι ω ν τε τε λει
 ω με ε ν ω ν τ α ς ψ υ χ α ς τ ω ν θ λ ω ν σ θ Σ ω ω τ ε ρ α ν α
 παυ σ ο ν φ υ λ α τ τ ω ν α υ τ α ς ει ς τ η ν μα κα ρ ι αν ζ ω
 η ν τ η ν πα ρ α σοι φι λ αν θ ρ ω πε

Ει ς τ η ν κα τα παυ σ ι ν σ θ Κυ ρ ι ε ο που
 πα αν τ ε ς οι α γι οι σ θ α να παυ ο ν τ αι α να πα
 αυ σ ο ν και τ α ς ψ υ χ α ς τ ω ν θ λ ω ν σ θ ο τι μο νο ς υ

παρχεις α θα νατος
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι
Σ υ ει ο Θε ος ημων ο κα τα βασ εις α
 α δην και τας ο δυ νας λυ υ σας των πε πε δη
 με ε νων αυ τος και τας ψυ χας των δε λων σω ω
 τερ α να παυσον
Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των
 αι ω νων α μην
Η μο νη α γνη και α χρα ντος Παρ θε ε νος η
 Θε ον α σπο ρως κυ η σα α σα πρε σβευ ε υ περ τς
 σω θη ναι τας ψυ χας των δε λων σω σω σω σω σω

Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ δεσπότης Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποικομένων κόλλυβα, ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἑξῆς:

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, [καὶ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ...] ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ

συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεισιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός: Παράσχου, Κύριε.

Ὁ ἱερεύς: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν·

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν διάβολον καταπατήσας τὸν δὲ θάνατον καταργήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἐκτός ἁμαρτίας· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια· ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ χορός: Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν. (τρὶς)

ᾠχος ἰὶ Γα ϕ

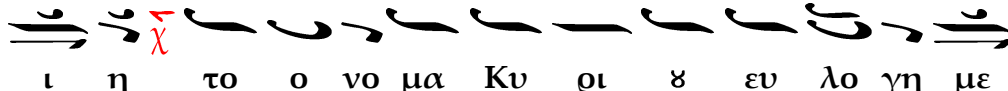
A ^{Γα} ι ω ν ι α ^{Πα} η μ ν η η η μ η ^π ρ α ι ω ν ι
α η μ ν η η η μ η ^{Γα} ρ α ι ω ν ι α **Aυ** τ ω ν η μ ν η
μη ^ρ ²²

τρὶς μὲ τέλος: ^{Γα}
αι ω νι α **Αυ** των η μνη μη η η

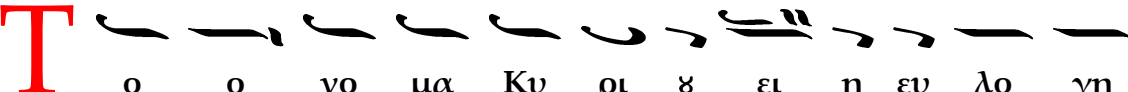

η

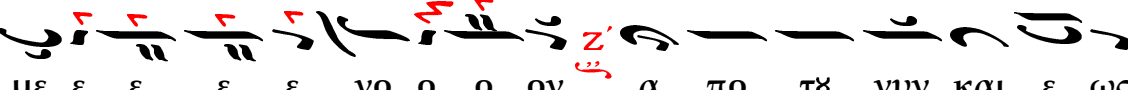
Εἶτα·

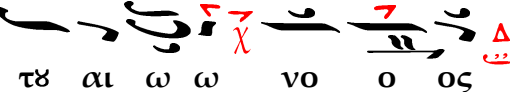
Ἦχος Δι-θ.

^χ **Ε**
ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον ^Δ α πο τῶ νυν και ε ως τῶ αι ω ω νος ^θ (δὶς)

Τ
ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε νο ο ο ον ^ζ α πο τῶ νυν και ε ως

τῶ αι ω ω νο ο ος ^Δ

Ἀπόλυσις: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν... Ἀμήν.

* * * * *